

Ορθοδοντικές λύσεις για μικρούς και μεγάλους Σιδεράκια: Για όμορφο χαμόγελο και λειτουργική

Σιδεράκια στα δόντια

χρειάζονται έξι στα δέκα παιδιά και ένας στους δυο ενήλικες, σύμφωνα με τον επίκουρο καθηγητή της Οδοντιατρικής Σχολής του ΕΚΠΑ, Νικόλαο Κουβελά, όχι μόνο για την βελτίωση της θέσης των δοντιών αλλά και για την επίλυση άλλων σοβαρών προβλημάτων της στοματικής κοιλότητας.

Συνήθως τα στοματικά προβλήματα που απαιτούν σιδεράκια είναι:

- Η άνω και η κάτω γνάθος έχουν μεν αρμονική σχέση, αλλά το μέγεθος των δοντιών δεν είναι αρμονικό, δηλαδή έχουμε μεγάλα δόντια και μικρή γνάθο ή το αντίστροφο.
- Η άνω γνάθος προεξέχει σε σχέση με την κάτω γνάθο.
- Η κάτω γνάθος προεξέχει σε σχέση με την άνω γνάθο.

Τα προβλήματα αυτά, όπως τονίζουν οι ειδικοί, εκτός από την γενετικά προκαθορισμένη θέση και μέγεθος των δοντιών και των γνάθων, οφείλεται σε τρεις λόγους, κυρίως:

- Στην στοματική αναπνοή, όπου η άνω γνάθος στενεύει, διότι η γλώσσα κάθεται στα κάτω δόντια και δεν πιέζει την υπερώα να ανοίξει.
- Στη νηπιακή κατάποση, όπου το παιδί σπρώχνει την γλώσσα προς τα έξω

όταν καταπίνει. Αν αναλογιστούμε ότι καταπίνουμε 1.200-1.400 φορές το 24ωρο, καταλαβαίνουμε ότι αντίστοιχα είναι σαν να πιέζουμε δυνατά τόσες φορές τα δόντια μας προς τα έξω και η δύναμη της γλώσσας είναι πολύ μεγάλη.

- Στον θηλασμό του δακτύλου, που πρέπει να αποφεύγεται.

«Είναι κοινά αποδεκτό πως ένα ωραίο χαμόγελο αποτελεί το διαβατήριο για μία καλή πρώτη εντύπωση και χαρίζει αυτοπεποίθηση στον άνθρωπο», εξηγεί ο κ. Κουβελάς αλλά και συμπληρώνει ότι «η σωστή θέση των δοντιών αφορά και πιο πρακτικά ζητήματα, όπως η μάσηση, η αρμονική σχέση άνω και κάτω γνάθου, η σχέση με τη μύτη και τον πώγωνα κ.λπ.».

Αξιίζει να σημειωθεί ότι, παλαιότερα, τα σιδεράκια δεν τοποθετούνταν εγκαίρως στην οδοντοστοιχία, διότι οι οδοντίατροι δεν λειτουργούσαν προληπτικά αλλά κατασταλτικά, ενώ και η ορθοδοντική δεν ήταν τόσο ανεπτυγμένη όσο είναι σήμερα.

Η Ορθοδοντική αφορά κυρίως παιδιά, αλλά και ενήλικες, οι οποίοι είτε δεν διόρθωσαν κάποιο σχετικό πρόβλημα ως παιδιά, είτε η θεραπεία δεν είχε τα επιθυμητά αποτελέσματα. Ο πρώτος ορθοδοντικός έλεγχος ενδείκνυται να γίνεται στην ηλικία των 8 ετών, αφού έχουν ανατείλει οι πρώτοι γομφίοι και έτσι αποφεύγονται πιθανές εξαγωγές δοντιών.

«Η πιο κατάλληλη ηλικία για να ξεκινήσει ένα παιδί θεραπεία είναι αυτή των 11 με 12 χρόνων και για το λόγο αυτό οι γονείς θα πρέπει να ενημερώνονται από τον οδοντογιατρό τους», αναφέρει ο ειδικός ορθοδοντικός Στέλιος Καϊλόγλου.

«Σ' αυτή την ηλικία βλέπουμε την πλειοψηφία των παιδιών να έχουν σιδεράκια, σαν να είναι μόδα, οπότε το παιδί δεν νιώθει ότι ξεχωρίζει. Δεν είναι τυχαίο που ακόμη και αμερικάνικες σειρές και ταινίες, παρουσιάζουν παιδιά και ενήλικες με σιδεράκια, ώστε να μην αισθάνονται άσχημα όσοι φορούν», προσθέτει.

Η διάρκεια της θεραπείας, ποικίλλει από 1,5 με 2 χρόνια και η σταθεροποίηση του αποτελέσματος διαρκεί ένα χρόνο. Σε κάποιες περιπτώσεις μπορεί να χρειαστεί και η συμβολή πλαστικού χειρουργού. Η θεραπεία δεν είναι επώδυνη, καθώς μόνο τις πρώτες δύο με τρεις ημέρες ο ασθενής νιώθει μία μικρή πίεση, αλλά στη συνέχεια η ενόχληση εξαφανίζεται.

«Για το λόγο αυτό προτείνεται τα σιδεράκια να τοποθετούνται πριν την έναρξη του σχολείου, κοντά σε Σαββατοκύριακο και αργίες ή στις διακοπές», τονίζει ο κ. Καϊλόγλου.

Η λύση, εκτός από τα ακίνητα ορθοδοντικά μηχανήματα (σιδεράκια), είναι η τοποθέτηση συγκρατητικών μηχανημάτων και η αφαίρεση φρονιμιτών. Υπάρχουν επίσης και διαφανείς νάρθηκες, σχεδόν αόρατοι, οι οποίοι σταδιακά ισιώνουν τα δόντια.

Σήμερα υπάρχουν και διαφανή σιδεράκια -πορσελάνινα ή πλαστικά- τα οποία είναι όμως πιο εύθραυστα και δεν ενδείκνυται για παιδιά μέχρι 15 χρόνων. Αυτά τοποθετούνται σε ηλικίες άνω των 18 ετών και για λόγους αισθητικής.

Πηγή: health.in.gr